

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **P. H.**
zastoupený daňovým poradcem Ing. V. S.

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2016, č.j. 33811/16/5300-21441-702127

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 24. 8. 2016, č.j. 33811/16/5300-21441-702127, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 25. 10. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2016, č.j. 33811/16/5300-21441-702127, kterým bylo zamítnuto odvolání

žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 9. 2. 2016, č. j.

374986/16/3216-50524-809644, dodatečnému platebnímu výměru, jímž byla žalobci doměřena DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2011 ve výši 30 000 Kč. Současně vznikla zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 6 000 Kč.

2. Žalobce uvedl, že dne 25. 7. 2011 podal přiznání k dani z přidané hodnoty, ve kterém vykázal vlastní daňovou povinnost ve výši 15 899 Kč. Dne 21. 1. 2014 byla u žalobce v souladu s § 87 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. Čtvrtletí 2011 až 4 čtvrtletí 2011. V rámci kontroly žalobce předložil správci daně k prokázání uskutečnění zdanitelného plnění daňový doklad – přijatou fakturu č. 222011 ze dne 20. 5. 2011 vystavenou společností DANDY STEEL s.r.o. (dále též jen „DANDY“) a smlouvu o reklamě a propagaci ze dne 3. 5. 2011 uzavřenou mezi žalobcem a dodavatelem, tedy DANDY. Daňový doklad č. 222011 odkazuje na smlouvu o reklamě. Cena je stanovena v základu daně 150 000 Kč a daň v základní sazbě 30 000 Kč, jako způsob platby je uveden bankovní převod s datem splatnosti 3. 6. 2011 a datum uskutečnění zdanitelného plnění dne 20. 5. 2011. Předmětem smlouvy bylo zabezpečení plošné reklamy podle zadání objednatele na závodním automobilu Peugeot, třída S2000 na závodu XIX IMPROMAT rallysprint Kopná. Žalobce, vědom si toho, že předložením formálně správných daňových a účetních dokladů nemusí své důkazní břemeno unést, předložil další důkazní materiál, kterým prokazoval, že konečným výsledkem obchodního vztahu byla realizace reklamy dohodnutým způsobem. Jednalo se o DVD z uvedeného závodu, fotografický materiál, články a fotografie z časopisu zabývajících motorsportem. V průběhu daňové kontroly správce daně realizaci plnění nezpochybnil. Dle žalobce, obě smluvní strany obchodního vztahu byly srozuměny s tím, že společnost dodavatele nevystupuje v daném vztahu jako subjekt, který bude předmět smlouvy realizovat tím způsobem, že zpracuje reklamní logo, vyrobí potisk a umístí jej na smluvený reklamní nosič, ale jako osoba, která prostřednictvím své podnikatelské činnosti zajistí, aby reklama pro zadavatele byla realizována. Daňové řízení je založeno na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí. Správce daně má přitom právo po daňovém subjektu požadovat provedení důkazu o skutečnosti, na které se daňový subjekt podílel. V rozporu s tím, správce daně v průběhu daňové kontroly i v následném odvolacím řízení vytýkal, že daňový subjekt neuvedl žádné konkrétní skutečnosti týkající se výroby polepu, podivuje se nad tím, že se nezajímal o výrobu loga atd. Podle žalobce právě toto jsou ony skutečnosti, na kterých se nepodílel a ani podílet nemohl. Nikdy netvrdil, že by dodavatel měl tyto činnosti podle uzavřené smlouvy vykonávat a nemá tedy povinnost je v daňovém řízení prokazovat. Navíc, zdanitelné plnění, které bylo v rámci daňové kontroly prověřováno, bylo žalobcem přijato v době, kdy vzájemná spolupráce probíhala již třetím rokem bez toho, aby se při realizaci dohodnutých obchodních případů stal jakýkoli problém. Co se týče svědka R. B., ten dle žalobce potvrdil všechny podstatné a žalobcem tvrzené skutečnosti, zejména, že vystavil fakturu a zaúčtoval ji a že zajistil uskutečnění reklamy. Ostatní jím tvrzené skutečnosti jsou mimo důkazní povinnost žalobce. Závěry žalovaného o nesrovnalostech a rozporech ve výpovědích, které by zavdávaly úvahy o důvodných pochybnostech a závěru o neunesení důkazního břemene žalobcem jsou nesprávné. Do června roku 2012, tedy i v období, kdy bylo realizováno správcem daně rozporované

plnění, společnost DANDY fungovala z pohledu žalobce zcela standardně a nejsou pochybnosti, o tom, že plnila i běžné povinnosti vůči správci daně. Žalobce dostal své obecné povinnosti obezřetnosti ve smluvních vztazích; dodavatel uzavřel písemnou smlouvu o zabezpečení reklamy, přesvědčil se, že reklama byla uskutečněna, poté obdržel daňový doklad a závazek z něj bezhotovostně uhradil. Daňový subjekt má ve chvíli, kdy obchodní případ realizuje jen značně omezené možnosti, jak si zajistit později správcem daně požadované důkazy. Žalovaný se dopouští účelové interpretace při vyhodnocování zjištěných informací; mj. např. pokud vycházel ze zprávy dožádaného správce daně při ověřování předmětného daňového dokladu, který nebylo možno prověřit, neboť jednatel R. B. (jednatel DANDY od 13. 5. 2010 do 8. 6. 2012) převedl společnost DANDY na S. Z., který je pro správce daně nekontaktní a písemnosti zaslané do datové schránky jsou mu doručovány uplynutím lhůty. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že pro správce daně by jediným relevantním důkazem byly např. účetní knihy dodavatele, kterými by bylo prokázáno zaúčtování předmětného daňového dokladu do výnosů dodavatele, příp. podklady pro sestavení přiznání k dani z přidané hodnoty. Tyto důkazní prostředky nemůže mít daňový subjekt k dispozici. Nejvyšší správní soud již několikrát konstatoval, že nelze požadovat po daňovém subjektu, aby v rámci důkazního břemene prokazoval skutečnosti, které svědčí jiným osobám. O nezákonné práci žalovaného svědčí také postup při výslechu M. O., jednatele společnosti Jazz Trade s.r.o., která měla být obchodním partnerem společnosti DANDY; opět byly zjišťovány informace o poměrech svědčících jiným osobám. Tato osoba byla vyslechnuta po předvedení Policií ČR, bez přítomnosti daňového subjektu či jeho zástupce. Zástupce daňového subjektu následně požadoval provedení výslechu osoby za jeho účasti, výslech se však již nepodařilo zrealizovat. Žalovaný nemá dostatek důkazů vyvracejících zprostředkování reklamních služeb pro žalobce společností DANDY. Pokud nebylo sporu o tom, že žalobce reklamní služby u společnosti DANDY objednal, řádně zaplatil, plnění mu bylo prokazatelně poskytnuto a subjekty, které se na poskytnutí služeb podílely, byly dostatečně identifikovány, nelze žalobci přisuzovat k tíži nedostatky a nesrovnalosti v obchodních vztazích mezi jednotlivými subjekty v dodavatelském řetězci, které nemohl ovlivnit.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v posuzovaném případě vystali správci daně pochybnosti o tom, zda společnost DANDY poskytla žalobci reklamní služby za předmětné zdaňovací období, tak jak bylo deklarováno. Správce daně shromáždil dostatečný důkazní materiál, na jehož základě se podařilo zásadním způsobem zpochybnit žalobcem předložený formální doklad a vyvrátil tak věrohodnost žalobcem předložených důkazních prostředků (listinné důkazy, svědecká výpověď). Žalobce neunesl své důkazní břemeno dle § 92 odst. 3, 4 daňového řádu, když neprokázal oprávněnost uplatněného nároku na odpočet DPH na základě daňového dokladu č. 222011 v deklarovaném rozsahu a od deklarovaného dodavatele, čímž došlo k porušení § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“).

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že správce daně, Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště v Opavě zahájil dne 21. 1. 2014 u žalobce daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. – 4. čtvrtletí 2011. V rámci této kontroly bylo zjištěno, že byl žalobcem uplatněn nárok na odpočet DPH ve zdaňovacím období II. čtvrtletí 2011 na základě daňového dokladu č. 222011 (FD 59/11) ze dne 20. 5. 2011, kde základ daně činí 150 000 Kč, DPH 20% 30 000 Kč od dodavatele DANDY. Předmětem

plnění byl XIX IMPROMAT rallysprint Kopná ve dnech 13. -14. 5. 2011 dle Smlouvy o reklamě a propagaci ze dne 3. 5. 2011. Ze smlouvy o reklamě a propagaci, která je součástí spisu, vyplývá, že tato byla uzavřena mezi žalobcem jako objednavatelem a společností DANDY jako dodavatelem, přičemž předmětem smlouvy je „*zabezpečení plošné reklamy podle zadání objednavatele na závodním automobilu PEUGEOT 207 třída S2000 (produkční vozidla Mistrovství Slovenska a vybraných závodů Mistrovství ČR v rally a závodů do vrchu), případně i na dalších dohodnutých reklamních plochách dodavatele*“, v termínu 13. -14. 5. 2011 na závodu XIX. IMPROMAT rallysprint Kopná, a to za cenu 150 000 Kč bez DPH, splatné na základě vystavení faktury nejpozději 14 dní po závodě, se splatností 14 dnů. Jak vyplývá z úředního záznamu o výsledku kontrolního zjištění, zjistil správce daně z DVD záznamů z předmětných závodů dle uzavřené smlouvy a ověřením na internetových stránkách z konkrétních závodů, že v rámci závodu XIX. IMPROMAT rallysprint Kopná ve dnech 13. – 14. 5. 2011 Slušovice, byla na závodním vozidle PEUGEOT 207, reg. zn. X, jezdící za slovenský RUFA Šport team, umístěna reklama – logo daňového subjektu – žalobce. Jelikož dle správce daně nebylo možno ověřit, zda plnění které je předmětem faktury č. 222011, uskutečnila společnost DANDY, zda k plnění došlo *v uvedeném rozsahu a za uvedenou cenu*, provedl správce daně po vyjádření žalobce dne 11. 11. 2014 výsledek bývalého jednatele společnosti DANDY R. B., z jehož výpovědi zjistil, že v roce 2010 a 2011 se společnost DANDY zabývala zprostředkováním převážně reklamy, zákazník měl požadavek umístit reklamu na automobilu na automobilových závodech; bylo to zadáno externí společnosti JAZZ TRADE, která tuto reklamu zajistila, včetně všech propagačních materiálů. Jednal vždy s obchodním zástupcem této firmy panem J. H., nikdy nejednal s firmou RUFA Šport team. Potvrdil, že fakturu č. 22011 pro žalobce vystavil a zaúčtoval. Dále byly správci daně postoupeny informace ke společnosti RUFA s.r.o. o tom, že tento je mj. výlučným vlastníkem reklamních práv na plochu závodního automobilu jezdícího pod tímem RUFA sport team, část této plochy uvedená společnost pronajímala v roce 2011 společnosti Valhalla Trade s.r.o. Z výsledku jednatele společnosti RUFA s.r.o. pak zjistil, že se společností DANDY ani s žalobcem tato společnost žádnou smlouvu v letech 2010 – 2012 neuzavřela. Společnost Valhalla Trade s. r. o. se na adrese sídla nenachází. Správce daně dále obdržel protokol o výsledku svědka O. M., provedeného dne 11. 8. 2015 Finančním úřadem ve Zlíně, po předvedení Policíí ČR, z něhož zjistil, že vyslýchaný si myslel, že už není jednatelem společnosti JAZZ TRADE, podepisoval někomu plnou moc na zrušení jednatelství, neví komu, byl ve špatném stavu, pod vlivem omamných látek; neví jakou činnost vyvíjela tato společnost v roce 2011, původní účetnictví společnosti přebíral, ale dlouho se u něj neohrálo., společnost DANDY nezná, zda JAZZ TRADE prováděla pro DANDY v roce 2011 nějaké služby neví, R. B. ani J. H. nezná. Z uvedeného učinil správce daně závěr, že nebylo prokázáno, že předmětnou reklamu zajišťovala pro společnost DANDY společnost JAZZ TRADE. Dále pak dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že *vyfakturované služby byly provedeny společností uvedenou na faktuře, v rozsahu, ceně a čase tam uvedeném*.

5. Dne 4. 9. 2015 tak správce daně vydal výzvu k prokázání skutečností dle § 92 odst. 4 daňového řádu, a to oprávněnost v daňové evidenci uplatněných výdajů, a to mj. ve výši 150 000 Kč dne 5. 10. 2011 dle faktury č. 222011 ze dne 20. 5. 2011 a oprávněnost uplatněného odpočtu daně z přidané hodnoty z daňového dokladu č. 222011 (FD 59/11) ze dne 20. 5. 2011, přijatého od společnosti DANDY, ve výši 30 000 Kč; z této výzvy po rekapitulaci průběhu zjištění správce daně vyplývá mj., že žalobce neprokázal, že *vyfakturované služby byly provedeny společností uvedenou na faktuře, v rozsahu, ceně a čase*

tam uvedeném. Správce daně přitom výslovně uvedl, že nezpochybňuje provedení a realizace reklam, ale zpochybňuje skutečnost, že reklamy byly v deklarovaném rozsahu a ceně dodány společností DANDY. Dle správce daně, prokázáním skutkového stavu ze strany žalobce se v daném případě myslí zejména prokázání realizace služby a prokázání dodavatele, který tuto službu poskytl, v rozsahu a ceně, jak deklaruje účetní doklad. Shodné závěry, ve vztahu k neunesení důkazního břemene ze strany žalobce, uvedl správce daně v Zprávě o daňové kontrole podle § 88, č. j. 243526/16/3216-60562-806232 daňového řádu, projednané s žalobcem dne 2. 2. 2016; tato zpráva se považuje za odůvodnění dodatečného platebního výměru na daň z přidané hodnoty ze dne 9. 2. 2016, č. j. 374986/16/3216-50524-809644, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí 2011 ve výši 30 000 Kč.

6. K odvolání žalobce proti citovanému dodatečnému platebnímu výměru rozhodl žalovaný dne 24. 8. 2016 napadeným rozhodnutím. Z tohoto vyplývá, po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení, že žalovaný ve shodě se správcem daně dospěl k závěru, že žalobcem předložené formální důkazní prostředky, svědecká výpověď a další zjištění, nelze označit za důkazní prostředky prokazující poskytnutí reklamní služby deklarovaným dodavatelem DANDY a v deklarovaném rozsahu. Žalovaný dále uvedl, že nesoulad mezi datem uskutečnění zdanitelného plnění (uskutečnění reklamy žalobce zadal ve dnech 13. - 14. 5. 2011, na daňovém dokladu je jako datum zdanitelného plnění uvedeno 20. 5. 2011) a datem uskutečnění závodů prohloubily pochybnosti správce daně a potažmo žalovaného o poskytnutí služby ze strany DANDY. Pochybnosti o faktickém uskutečnění posuzovaného plnění deklarovaným dodavatelem vzbuzují také vágní ujednání ohledně konkrétního umístění loga a absence ujednání o pozdní úhradě ceny. Žalovaný také v rámci vypořádání se s námitkami žalobce – k bodu 3 odvolacích námitek – uvedl, že v průběhu kontroly vyvstaly pochybnosti, které vyplynuly ze zjištění správce daně ohledně rozsahu poskytované služby a ohledně deklarovaného dodavatele.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť shledal existenci níže uvedených vad řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., pro které je namístě napadené rozhodnutí zrušit.
8. Jak totiž vyplývá ze shora uvedených zjištění ze správních spisů, jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaný, vycházeli při svém rozhodování mj. z toho, že žalobce, poté, co na něj bylo přeneseno důkazní dle § 92 odst. 4 daňového řádu, neprokázal, že služby, které byly objednány u společnosti DANDY, tedy služby touto společností žalobci vyfakturované, byly provedeny společností uvedenou na faktuře, v rozsahu, ceně a čase tam uvedeném. Předně je nutno konstatovat, že z obsahu správních spisů vůbec nevyplývá, že by se správce daně, potažmo žalovaný jakkoli zabýval rozsahem plnění, které měla pro žalobce zajistit společnost DANDY. Správce daně, potažmo žalovaný, pouze shodně konstatovali, že rozsah plnění žalobce po přenesení důkazního břemene neprokázal; ve správním spise však absentuje jakákoli úvaha (natož skutková zjištění) o tom, jaký měl být deklarovaný rozsah žalobci poskytnutých služeb a v čem tedy tkví ona pochybnost o jejich

rozsahu. Jinými slovy, ačkoli správce daně sám neučinil žádnou skutkovou verzi o rozsahu služeb, měl o rozsahu služeb pochybnosti a přenesl na žalobce důkazní břemeno k jeho prokázání, aniž by zcela jasně definoval, z čeho, z jaké skutkové verze, pochybnosti vyplývají. Ze smlouvy o zajištění reklamy uzavřené mezi společností DANDY a žalobcem pak dle soudu zcela jednoznačně rozsah žalobcem objednaných služeb vyplývá [*zabezpečení plošné reklamy podle zadání objednavatele na závodním automobilu PEUGEOT 207 třída S2000 (produkční vozidla Mistrovství Slovenska a vybraných závodů Mistrovství ČR v rally a závodů do vrchu), případně i na dalších dohodnutých reklamních plochách dodavatele, v termínu 13. -14. 5. 2011 na závodě XIX. IMPROMAT rallysprint Kopná; to vše za cenu 150 000 Kč bez DPH*]. Na tomto závěru nemůže samo o sobě nic změnit ani to, že mezi účastníky smlouvy nebylo přesně sjednáno konkrétní umístění loga na ve smlouvě uvedeném závodním automobilu.

9. Také ve vztahu ke sjednané ceně (k její výši) nevyplývají z obsahu spisu žádné konkrétní pochybnosti správce daně, zakládající možnost přenesení důkazního břemene na žalobce. Naopak oproti uvedeným skutečnostem ze správního spisu vyplývá jednoznačné zjištění správce daně – správního orgánu prvního, že v rámci závodu XIX. IMPROMAT rallysprint Kopná ve dnech 13. – 14. 5. 2011 Slušovice, byla na závodním vozidle PEUGEOT 207, reg. zn. X, jezdící za slovenský RUFA Šport team, umístěna reklama – logo daňového subjektu – žalobce; dále bylo také zjištěno, že žalobce uhradil společnosti DANDY částku 150 000 Kč (tedy cenu sjednanou ve smlouvě o zajištění reklamy). Uvedené závěry správce daně a žalovaného při absenci jakýchkoli úvah a skutkových zjištění ohledně rozsahu a ceny předmětného plnění pro žalobce činí napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vnitřně rozporným a nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
10. Ve vztahu k době (času) předmětného plnění pro žalobce lze v obsahu správních spisů vystopovat pouze úvahu o tom, že nesoulad mezi datem uskutečnění zdanitelného plnění (uskutečnění reklamy žalobce zadal ve dnech 13. - 14. 5. 2011, na daňovém dokladu je jako datum zdanitelného plnění uvedeno 20. 5. 2011) a datem uskutečnění závodů prohloubily pochybnosti správce daně a potažmo žalovaného o poskytnutí služby ze strany DANDY. Při současném závěru správce daně, resp. žalovaného o tom, že v rámci závodu XIX. IMPROMAT rallysprint Kopná ve dnech 13. – 14. 5. 2011 Slušovice, byla na závodním vozidle PEUGEOT 207, reg. zn. X, jezdící za slovenský RUFA Šport team, umístěna reklama – logo žalobce a při absenci jiných skutečností zjištěných ze strany správce daně ohledně pochybností o době plnění nelze než konstatovat, že prvostupňové rozhodnutí, stejně jako napadené rozhodnutí žalovaného jsou v tomto ohledu vnitřně rozporná a i v tomto ohledu nepřezkoumatelná.
11. Správce daně se v průběhu daňového kontroly a následného řízení po vydání dodatečného platebního výměru obsáhle zabýval zjišťováním skutečností pro podporu pochybností o tom, že dodavatelem služeb žalobci byla společnost DANDY, avšak pro daňové řízení podstatnými skutečnostmi, tedy rozsahem a cenou plnění, jakož i dobou plnění, ač jejich neprokázání žalobci vyčítal, se prakticky nezabýval; vždy pouze konstatoval své pochybnosti, avšak bez relevantního podkladu, tedy neuvedl, v čem tkví konkrétní pochybnosti ve vztahu k rozsahu, ceně a době plnění, neuvedl k tomu žádná skutková zjištění. Lze tak vytknout žalovanému, resp. správci daně, že přistoupil k přenesu důkazního břemene na žalobce ohledně skutečností, u nichž sám správce daně nebyl schopen relevantně své pochybnosti podložit.

12. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán, resp. žalovaný vycházel při svém rozhodování ze skutkového stavu, který však nemá oporu ve spise, přičemž současně v důsledku tohoto pochybení je nutno považovat napadené rozhodnutí a shodně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně za vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tedy, za nynějšího stavu věci postup vedoucí k přenesení důkazního břemene na žalobce je třeba vyhodnotit jako přinejmenším předčasný a nezákonný.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud tedy, na podkladě žalobních námitek týkajících se břemene důkazního ze strany žalobce, potažmo žalovaného, napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Bude na žalovaném, aby v dalším řízení, bude-li trvat na pochybnostech ohledně rozsahu, ceny a době žalobci poskytnutého plnění, dbal důsledně právní úpravy břemene důkazního žalobce a správce daně ve smyslu § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu; k přenosu důkazního břemene v důsledku pochybností o daňovém tvrzení žalobce přistoupí až poté, co pochybnosti správce daně budou podloženy relevantními zjištěními. Ve vztahu k pochybnostem o dodání plnění ze strany společnosti DANDY, resp. jeho subdodavatelů v návaznosti na zjištění naplnění podmínek § 72 a násl. zákona o DPH žalovaný neopomene aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, č. j. 5 Afs 60/2017-60 (dostupné na www.nssoud.cz).
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl v řízení úspěšný a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 22. února 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu